

Kykmyndir og myndir

Ein av myndamonnum til dystin í Klaksvík var Jóannes N. Poulsen. Hann tók eina drúgva myndarøð í lötuni, tá avgerandi brotssparkið varð dømt. Á portalinum ber til at síggja hesa myndarøðina, og so kann lesarin sjálvur gera sína meting, um hetta var brotsspark ella ikki. Og sjálvandi ber eisini til at síggja kykmyndirnar frá dystinum eins og samrøður við spælarar.

Gull til Eskild

Danir hava síðstu stóru vikuna longst eftir at vinna fyrstu gullmerkini í OL. Og í gjáramorgunin eydnaðist tað. Føroya vinurin Eskild Ebbesen og bátsfelagar hansara vunnu finaluna í lættvekt fyri fyra rógvarar. Millum teir fyra, sum mannaðu bátin, var Eskild Ebbesen, sum áður hevur luttikið í føroyskum kappróðri. Hetta var triðja OL gullmerkið, sum Eskild hevur vunnið. Eina ferð hevur hann vunnið bronsu. Danir høvdu vónað, at tað eisini skuldi eydnast lættvektaranum við tveimum rógvarum at vinna gull. Tað eydnaðist ikki. Danski báturin róði seg til bronsumerkini, sum tað sjálvandi eisini er fagnaður um.

KÍ-Víkingur 1-2 (0-1):

Klaksvíkingar snýttir

Klaksvíkingarnir trúðu ikki sínum eygnu oyrum, tá dómarin fyrri aðru ferð brikslaði fyrri brotssparki. Heldur ikki gestirnir tykjast reiðiliga at vita, hví blást verður, men tá møguleikin beyðst, var Sam Jacobsen maður fyrri at taka av

Mynd: Jóannes N. Poulsen

Eftir ein fyrra hálvleik, har Víkingarnir hertóku Injector Arena, stríddi KÍ seg aftur í dystin. Men alt var til fánýtis, tá dómarin í yvirtíðini púrasat óskiljandi peikaði á brots-teigarblettin

FÓTBÓLTUR

Jákup Mørk
jakup@sosialurin.fo

KÍ

Víkingur

Drama og dómaramistak. Tað munnu vera orðini, ið best lýsa tað, sum hendi seinastu lötuna av dystinum í Klaksvík millum KÍ og Víking. Myndirnar, sum eru tikn-

ar av hendingini, siga millum lítið og einki, tá rättleikin av avgerðini skal staðfestast. Ikki annað enn at talan er um luftdyst millum Rógva Jacobsen og Atla Gregersen. Og hóast Atli fór um koll í tvídystinum, var ikki ein tann einasti av spælarunum hjá Víkingi, sum appeleraði fyrri einum dómi.

Tí var tað mest sum at biðja um rok, tá peikað varð á brotssparksblettin, og rokinum slápst heldur ikki undan. Aðrenn brotssparkið varð tikið, hevði KÍ fingið trý gul og eitt reytt kort.

Og so sóust Víkingarnir annars fegnast, tá Sam Jacobsen sendi brotssparkið í netið. Á knæ lógu eitt nú óhepnu hetjurnar, Geza Turi og Niclas Niclasen. Geza átti sín stóra leiklut, tá Heðin á Lakjuni javnaði fyrri KÍ, og Niclas misnýtti gyltan møguleika at punktera dystin, tá hann brendi brotsspark ímóti barndómsfelagnum.

Lítið um KÍ

Fyrri umfarið var annars ikki tað stóra, sum bendi á, at talan skuldi gerast um nakran serliga dramatiskan dyst.

Klaksvíkingarnir hava verið sera sveiggjandi í ár, og dysturin hesa ferð tóktist vera ein av teimum heilt laku. Víkingarnir vóru hinvegin grammir, og teir settu seg eisini tungt á dystin. Ikki minst takkað verið einum sera góðum press-spæli á miðvøllinum, har Sølvi Vatnhamar sýndi stórspæl. Tað var kanska eitt sindur ímillum góðu møguleikar, men ta einu ferðini bankaði Atli Gregersen bóltin beint upp um eftir hornasparksstøðu, og aðru ferðina var sami spælari óheppin, tá flatt skot varð sent á stólparótina.

Málið kom tó beint fyrri steðgin. Hanus Jacobsen sendi diagonalt av vinstra bakki, og so kuni Sam Jacobsen í flúgvandi stíli sneiða bóltinum innum.

Intenst

Eftir steðgin komu tó aðrir bollar á suppun. KÍ-venjarin hevði helst givið sínum spælarum av grovfiluni, og teir fóru nú undir veruliga bjargingarroynd. Í størri mun vóru teir nú teir, sum trýstu mótstøðuna, og tó at Víkingur við kviku áleyparum sínum hevði nøkur góð kontra-vápn, so byrjaði tað at líkjast eini útjavning.

Um miðjan fyrra hálvleik kom eisini ein avgerandi støða. Andreas Lava Olsen smoygdi sær bráðliga avstað, og tá beinini vórðu tikin undan honum í brots-teiginum, var bert eitt hjá dómaranum at gera.

Niclas Niclasen átók sær uppgávuna móti barndómsfelagnum, men Jákup Mikkelsen hevði lisið hann av, og so livdi KÍ enn. Og tá Geza Turi so droppaði, tá Heðin á Lakjuni stutt seinni legði bleytan frísparksbólt innfyri, hevði liðið eftir øllum at døma mist sín møguleika.

Hevði eisini mótmælt

Atli Gregersen, ið var maðurin, sum fekk tillutað brotssparkið í yvirtíðini í Klaksvík, segði soleiðis, tá vit spurdu hann, um hann helt talan vera um brotsspark.

- Eg ivist eitt sindur í, um tað var brotsspark. Men hann heldur í mær, og tí kann tað forsvarast at dømast.
- Talan er tó um eina av hesum støðunum, sum eru rættiliga vanligar við hornaspark og aðrar deyðbóltsstøður, og eg hevði heilt víst eisini sagt okkurt við Rúna (Gaardbo, blóm.), um brotsspark varð dømt ímóti mær í líknandi støðu. Men sum sagt, so kann tað helst verjast.

Har var einki

Rógvi Jacobsen, sum fekk dømt brotssparkið í Klaksvík ímóti sær, hevði ilt við at skilja avgerðina, sum kostaði KÍ eitt stig í gjár.

- Har er einki. Eg haldi, at hann dómir fyrri at halda, men har er altso einki sum helst.

- Vit høvdu annars ikki uppiborið nakað sum helst, um mett verður eftir fyrra hálvleiki, har vit als ikki eru klárir. Men vit stríða okkum væl aftur í dystin og skora eisini. Og so er tað sjálvandi tungt at góðtaka, at tú skalt missa stig á hendan hátt, segði Rógvi Jacobsen eftir dystin.

Dagsins maður

Hjá Víkingi var Sam Jacobsen uttan iva dagsins maður sunnudagin. Og sjálvur var hann eisini ovurfeigin um tey bæði málini, sum hann hevði syrgt fyrri.

- Tað var deiligt at skora. Tað er jú nakað síðani, at eg havi roynt tað, so hetta var bara fantastiskt.

Tit høvdu tamarhald á tí mesta fyrri steðgin. Gjördust tit bilsnir av, at KÍ kom somikið væl fyrri seg eftir steðgin?

- Ja. Tað haldi eg. Teir stríða seg veruliga aftur í dystin, og seinni hálvleikur gjørdist ótrúliga harður. Og móti dystarenda sóust menn eisini hava krampa.

Sjálvur vart tú ein av teimum, sum byrjaði at fáa krampa, men tú tókst kortini avgerandi brotssparkið. Ivaðist tú ikki, um tú skuldi taka?

- Nei, ikki eitt sekund. Eg kendi meg púrusta vissan í, at eg fór at skora. Og tað gjørdi eg so tibetur eisini, sigur Sam Jacobsen.

Og hóast heppið, so var útjavningin kanska ikki heilt óuppiborin. Í einum seinna hálvleiki, har intensiteturin og nærdystirnar vóru í háseti, hevði KÍ veruliga strítt seg upp. Tað kostaði nógvar kreftir hjá øllum monnum, og meira enn eina ferð mátti dómarin fáa hjálparfólk á vøllin, tá spælarar venaðu seg eftir harðliga viðferð.

Í so máta gjørdist talan um undirhaldandi uppgerð, tó at spælið ikki var flótandi. Og spenningurin og dramatikkurin slapp altso at kóka yvir seinstu lötuna. Men tað er altíð keðiligt, tá dramatikkurin hevur sítt útgangsstøði í eini sera ivasamari dómaraavgerð. Og tað verður fyrst og fremst hendan, sum dysturin í Klaksvík verður mintur fyrri.